

Σ Ο Δ Ι Α Ι Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ε.

S U M M A R I U M.

Stragem Troianorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervae, Martem ab acie seducentis, praesidio ferocissimus (1-94). Sed ipse a Pandaro vulneratus, etiam vehementius saevit in hostes (95-166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Aeneae curru pugnans, interficit (167-296); Aeneam, amici corpus tegentem, saxo sauciat (297-310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311-351). Venus, ab Iride educta, curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irrident (352-431). Aeneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo, et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432-460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461-518). Nec segnius pugnant Achivi, caedunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519-710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711-777), ac voce Iunonis denuo incenditur turba, Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778-863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864-909).

Εὐδ' αὖ
δῆκε μένος
Ἀργείων
δαί' οἱ ἐκ
ἄσπερ ἄσ
λαμπρόν
τοῖσ' οἱ π
ἴσπερ δέ μ
Ἦν δέ τ
ἴδεν Ἥρα
ἄσπερ ἴδ
τῶ οἱ, ἀπ
τῶ μὲν αἰ
οἱ δ' ὅτε
ἄσπερ ἴδ
Τροίαν δ
ἔρχετο, οἷδ

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἐνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἄργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
δαῖε οἱ ἐκ κόρουθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
ἀστὲρ ὄπωρινῶ ἑναλίγκιον, ὅστε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνησι, λελουμένος Ὠκεανοῖο.
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων.
ᾧρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειός, ἀμύμων,
ἱεὺς Ἡφαίστιο· δῶν δέ οἱ νιέες ἦσιν,
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τώ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίω δομηθήτην.
τώ μὲν ἀφ' ἵππων, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ᾧρνυτο πεζός.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδείδω δ' ὑπὲρ ὧμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ᾧρνυτο χαλκῶ

5

10

15

- Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων,
 20 Ἴδαϊος δ' ἀπόρουσε, λιπῶν περικαλλέα δίφρον,
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε Κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἑφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἶη.
 25 ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱός,
 δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κούλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος,
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 30 χειρὸς ἐλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
 Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα!
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν εἴσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆριν;
 35 Ὡς εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα·
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόντι Σκαμάνδρῳ.
 Τρῶας δ' ἐκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρον.
 40 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν,
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήνονος υἱόν,
 Βῶρου, ὃς ἐκ Τάρωνος ἐριβόλακος εἰληλούθει.
 45 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακροῦ
 νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμων·

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες.

Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,
Ἄτρείδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχει ὄξυόεντι, 50

ἔσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτῇ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τάτε τρέφει οὐρεσιν ὕλη.

ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἐκηβολία, ἧσιν τοπρὶν γ' ἐκέκαστο·

ἀλλά μιν Ἄτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 55

πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάρφρενον οὐτάσε δουρὶ
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.

ἤριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱόν,
Ἄρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60

τεύχειν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἴσας

ἀρχεκάκους, αἷ πάσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο,

οἱ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.

τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65

βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἢ δὲ διαπρὸ

ἀντικρὺν κατὰ κύστιν ὑπὸ ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκῆ.

γνύξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυπεν.

Πηδαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὃς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανῶ, 70

ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ὦ.

τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθῶν,

βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὄξει δουρὶ·

ἀντικρὺν δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.

ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήρορα δῖον,
 υἷον ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
 ἄρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ·

τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 80 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμον,
 φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

85 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετεῖη,
 ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.

θῦνε γὰρ ἅμ πεδίον, ποταμῷ πλήθοντι εἰοικῶς
 χειμάρρῳ, ὅστ' ὤκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·

τὸν δ' οὐτ' ἄρ' τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,

90 οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλώων ἐριθῆλεων,
 ἐλθόντ' ἔξαπίνης, ὅτ' ἐπιβροῖση Διὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἵζηῶν·
 ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πνικινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἑόντες.

95 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 θύνοντ' ἅμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐπιταίνεται καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστίος,
 100 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Ὅρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντρος ἵππων!
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ ἔφημι
 δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερόν βέλος, εἰ ἐτέόν με

ᾠρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν. 105

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τὸν δ' οὐ βέλος ᾠκὸν δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιον καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηΐιον υἱόν·

Ὅρσο, πέπον Καπανηϊάδη! καταβήσσο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὠμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἰστίον. 110

Ὡς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμάζε,
πὰρ δὲ στᾶς βέλος ᾠκὸν διαμπερές ἐξέρουσ' ὠμου·
αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῖν ἀγαθὸς Διομήδης·

Κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρουτώνη, 115
εἵποτε μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δήϊω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλείν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπέύχεται, οὐδέ μὲ φησιν
δηρὸν εἶτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο. 120

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι· 125
ἐν γὰρ τοι στήθεσσι μένος πατρῷιον ἦκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵππότης Τυδεύς·
ἀγλὸν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἡμῖν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

τοῦ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἴκηται, 130
μή τι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεῖ χαλκῶ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

- Τυδείδης δ' εξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 135 καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,
 δὴ τότε μιν τοῖς τόσσον ἔλεν μένος, ὥστε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῶ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσι
 χραύση μὲν τ' ἀυλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσση·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 140 ἀλλὰ κατὰ σταθμούςς δύνεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
 αἰ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξ ἄλλεται ἀυλῆς·
 ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
 Ἐνθ' ἔλεν Ἀστυνοοῦν καὶ Ὑπεύρονα, ποιμένα λαῶν·
 145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρὶ.
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 πληξ'. ἀπὸ δ' ἀυχένος ὤμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸνώτον.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετώχετο καὶ Πολύϊδον
 υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος·
 150 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους,
 ἀλλὰ σφραγ κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱε,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείροτο γήραϊ λυγρῶ,
 υἷόν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 155 ἔνθ' ὄγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
 ἄμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
 δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
 Ἐνθ' υἱᾶς Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
 160 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
 ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορῶν ἐξ ἀυχένα ἄξῃ
 πόρτιος ἢ βροός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων·

ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἴδεν Αἰνεΐας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν·
βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΐδα· 170

Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἴστοί,
καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέογ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε, τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅστις ὄδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἰρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδεΐδη μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων, ἀνλώπιδι τε τρυφαλεΐῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἐστιν.
εἰ δ' ὄγ' ἀνήρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
ὃς τούτου βέλος ὦκ' ἐκίχθημενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὤμον
δεξιόν, ἀντικρὺν διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῆϊ προΐάφειν, 190
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοτήεις.

- ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβραΐην·
 ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοί, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι
 ἐστῖᾱσι, κῶϊ λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἧ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἔρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα,
 200 ἄρχεύν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἧ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 205 τόξοισιν πίσυρος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκές αἶμ' ἔσσενα βαλόν· ἠγείρα δὲ μᾶλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 210 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἐκτορι δίῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι ὄφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερφερὲς μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαιινῶ ἐν πυρὶ θείην,
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γὰρ μοι ὀπηδεῖ.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῶνδ' ἀνδρῶν σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 220 ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.

ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι,
 οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, εἶπερ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225

ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἢ ἐὶ σὺν τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠνία καὶ τεῶ ἵππω· 230
 μᾶλλον ὑφ' ἠνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσεται, εἶπερ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
 μὴ τῷ μὲν δείσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
 νῶϊ δ' ἐπαίξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός, 235

αὐτῷ τε κτεῖνῃ, καὶ ἐλάσση μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σύγ' αὐτὸς ἔλαυνε τε' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππω,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὄξείῃ δουρί.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τυδείδῃ Διομήδης, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ' ὀρόω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἢ' ἀπέλεθρον ἔχαρτας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδώς, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὐτε Λυκάονος εὐχεταὶ εἶναι·
 Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαο
 εὐχεταὶ ἐγγεγάμεν, μήτηρ δὲ οἱ ἐστὶ Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτω

- 250 θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδῶν προσέφη κρατερός Διομήδης·
 μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω.
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
- 255 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτως
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔα Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτω δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίσειτον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἄφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
- 260 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ,
 ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακείν, ἐξ ἀντυγος ἠρία τεῖνας·
 Αἰνεῖαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
- 265 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς
 δῶχ', υἱὸς ποιῆν Γανυμήδεος· οὔνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπὲρ ἧῶ τ' ἠελίον τε.
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχῶν Θήλεας ἵππους·
- 270 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃη,
 τῶ δὲ δύ' Αἰνεΐα δῶκεν, μήστωρε φόβοιο·
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
- 275 τῶ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Κρατερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλως ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἰστός·

νῦν αὐτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 280
καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Δυκάνου ἀγλαὸς υἱός·

Βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἴω
δηρὸν εἶτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας. 285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἴω
πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη 290
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν προμυήντάμε χαλκὸς ἀτειγής,
αἰχμὴ δ' ἐξεσύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ,
αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι 295
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
δείσας μήπως οἱ ἐρυσαιάτο νεκρὸν Ἀχαιοί.

ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βραῖνε, λέων ὡς ἀλκὴ πεποιθώς·
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη, 300

τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ

Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροισιν,
οἴοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἴος.

τῷ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρός 305
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δὲ τὴν καλέουσιν·

θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·

ὄσσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὄγ' ἦρωσ
 ἔστη γνύξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 310 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.

Καὶ νῦ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο ἀναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δὲ ὄν φίλον υἷον ἐχεύατο πήχῃε λευκῷ·

315 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυπεν,
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μήτις Δαναῶν ταχυνώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἡ μὲν ἔον φίλον υἷον ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἷος Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιῶν

320 τάων, ἅς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἀλλ' ὄγε τοὺς μὲν εὐὸς ἠρόκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἀντυγὸς ἠρία τείνας·
 Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξας καλλιτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·

325 δῶκε δὲ Δηϊπύλω, ἐτάρω φίλω, ὃν περὶ πάσης
 τίεν ὀμηλικῆς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυροῖσιν ἐλαννέμεν· αὐτὰρ ὄγ' ἦρωσ
 ὦν ἵππων ἐπιβάς, ἔλαβ' ἠρία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους,

330 ἐμμεμαῶς· ὃ δὲ Κύπριον ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῷ,
 γιγνώσκων ὅτ' ἀνακλῖς ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ, οὔτε πολίπορθος Ἐννώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων,

335 ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἷός,
 ἄκρον οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὄξει δουρὶ

ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρου χροὸς ἀντετόρησεν,
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναρος. ῥέε δ' ἀμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340

οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον.
 [τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.]

ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἷον·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κνανῆν νεφέλη, μήτις Δαναῶν ταχυπῶλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἶκε, Διὸς θυγάτηρ, πολέμον καὶ δηϊοτήτος·
 ἦ οὐχ ἄλῃς, ὅτι γυναικας ἀνάλκιδας ἠπεροπέυεις;
 εἰ δὲ σύγ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἦ τέ σ' οἴω 350

ῥιγῆσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.
 Ὡς ἔφαθ'· ἦ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο, τείρετο δ'
 αἰνῶς.

τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδῆνεμος ἔξαγ' ὀμίλου,
 ἀχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροῖα καλόν.
 εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θούρον Ἄρηα 355
 ἤμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.

ἦ δὲ γνῦξ ἐριποῦσα, κασιγνήτιο φίλοιο,
 πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπνκας ἤτεεν ἵππους·

Φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με, δὸς τέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἔν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν. 360

λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνήρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπνκας ἵππους.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.

365 πάρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε, καὶ ἠνία λάζετο χερσίν·
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἴοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις,
 λύσασ' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.

370 ἦ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη,
 μητρός ἐης· ἦ δ' ἀγκᾶς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανώων
 μαριδίως, ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῆ;

375 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
 οὐτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,

380 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
 τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.

385 τλή μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶν ἐνὶ δεσμῶν·
 χαλκῶν δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρονίη, περικαλλῆς Ἡερίβοια,

390 Ἐρμεία ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα,
 ἤδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἐ δεσμὸς ἐδάμνα.
 τλή δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερόν κατὰ μαζὸν οἷσι τῶ τριγλώχινι

βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὴν οἰστόν, 395

εὐτέ μιν ὠντὸς ἀνῆρ, υἱὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
ἐν πύλῳ ἐν νεκέεσσι βαλὼν, ὀδύνησιν ἔδωκεν.
αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
κῆρ ἄχεων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἰστός
ὦμον ἐνι στιβαρῶ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν· 400

τῷ δ' ἐπὶ Παϊῶν ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσαν,
ἠέεσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
σχέτλιος, ὄβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθειτ' αἴσυλα θέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη· 405

νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδεὸς υἱός,
ὅτι μάλ' οὐ δηναίος, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν,
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.

τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται·

μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
ἐξ ὕπνου γούσσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο. 415

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργνη·
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύνη δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
αἱ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθειζον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη· 420

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, ὅ,τι κεν εἴπω;
ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιάδων ἀνιῖσα

- Τρωσὶν ἄμ' ἐσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαυλ' ἐφίλησεν,
 τῶν τινα καρρῆζουσα Ἀχαιιάδων εὐπέπλων,
 425 πρὸς χρυσῆν περόνη καταμύξατο χεῖρα ἄραιήν.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ὅα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην·
 Οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα·
 ἀλλὰ σύγ' ἡμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 430 ταῦτα δ' Ἀρηϊ θοῆ καὶ Ἀθήνη πάντα μελήσει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρχετο χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνεΐαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τρὶς δὲ οἱ ἐστνφέλιξε φαινήν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 440 Φράζεο, Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
 ἴσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 μῆνιν ἀλευαμένος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 445 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
 Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' εἰέτυκτο·
 ἦτοι τὴν Δητώ τε καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε.
 αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 450 αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δήιον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας ἐνκύκλους λαισηΐά τε πτερόεντα.

δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα! 455

οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,
Τυδεΐδην, ὅς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ·
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῶ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.

Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ. 460

Τρῳᾶς δὲ στίχας οὐλος Ἄρης ὠτρυνε μετελθών,
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῶ ἠγήτορι Θρηκῶν·
νιάσι δὲ Πριάμοιο Διοτρεφέεσσι κέλευεν·

Ὡ νιεῖς Πριάμοιο, Διοτρεφέος βασιλῆος,
ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465

ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐποιοιτῆσι μάχωνται;
κεῖται ἀνῆρ, ὄντ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δίῳ,
Αἰνείας, νιὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.

ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.

Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470

ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νείκεσεν Ἐκτορα δίον·

Ἐκτορ, πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες,
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἢδ' ἐπικούρων
οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.

τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι, 475

ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.

καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἤκω·
τηλοῦ γὰρ Δυκίη, Ξάνθῳ ἔπι δινῆεντι·

ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἷόν, 480

καὶ δὲ κτήματα πολλά, τάτ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδενῆς.
 ἀλλὰ καὶ ὡς Ἀνκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἷόν κ' ἦε φέροισεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοισεν·

485 τὴν δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσιν.
 μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέροισ' εὐναιομένην πόλιν ὑμῖν.

490 σοὶ δὲ χρή τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 ἄρχονς λισσομένω τηλεκλητῶν ἐπικούρων,
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπῆν.

Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

495 πᾶλλον δ' ὄξεα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερός κατ' ἀλωάς,

500 ἀνδρῶν λιμῶντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 κρήνη, ἐπειγομένων ἀνέμων, καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολενκαίνονται ἀχυρμαί· ὡς τότ' Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέροντο κοιμισάτω, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,

505 ἄψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆες·
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρῶεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμᾶς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει

Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
οἰχομένην· ἣ γὰρ ἦα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.

Αὐτὸς δ' Αἰνεΐαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
ἤκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνεΐας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα, 515
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

Τοὺς δ' Αἴαντε δῦω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ἄτρηνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκῆς·
ἀλλ' ἔμενον, νεφέλησιν ἑοικότες, ἄστε Κρονίων
νηγεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἀτρέμας, ὄφρ' εὐδήσι μένος Βορέαιο καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιδόεντα 525
πνοιῆσιν λιγυρήσι διασκιδναῖσιν ἄεντες·
ὡς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Ἄτρεΐδης δ' ἄν' ὄμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·

ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ ἀλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερῆς ὑσμίνης. 530
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

Ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνεΐω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ἦα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός·

- νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήηρος ἔλασσεν.
 540 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐνθ' αὐτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε·
 τῶν ὅα πατήρ μὲν ἔναϊεν ἐνκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ,
 ἀφνειὸς βιότιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 545 Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὸν ὄρει Πυλίων διὰ γαίης,
 ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον, πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον·
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 550 τῶ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἀρνυμένω· τῷ δ' αὐθι τέλος θανάτιο κάλυψεν.
 οἴω τῶγε λέοντε δῦω ὄρεος κορυφῆσιν
 555 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βραδείης τάρφεσιν ὕλης·
 τῶ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα,
 σταθμούςς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὄξει χαλκῶ·
 τοῖω τῶ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 560 καππεσέτην, ἐλάτησιν ἐοικότες ὑψηλῆσιν.
 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθροπι χαλκῶ,
 σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
 565 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
 μήτι πάθῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφήλει πόνοιο.

τῶ μὲν δὴ χεῖρας τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570

Αἰνεῖας δ' οὐ μείνε, θοός περ ἔων πολεμιστής,
 ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκρούς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῶ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων·
 αὐτῶ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρότοισι μαχέσθην. 575

Ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἔσταότ' ἔγχει νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας.
 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἠνίοχον θεράποντα, 580

ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην - ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους -
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠρία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαίξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
 αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίησιν, ἐπὶ βροχμόν τε καὶ ὤμους·
 δηθὰ μάλ' ἐστήκει - τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης -
 ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίησιν.

τοὺς δ' ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ'
 Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στήχας, ὦστο δ' ἐπ' 590
 αὐτούς

κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνώ·
 ἢ μὲν, ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτήτος·
 Ἄρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·

- 595 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἑκτορος, ἄλλοτ' ὀπισθεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοῆν ἄγαθὸς Διομήδης.
 ὣς δ' ὅτ' ἀνήρ' ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρώω ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀφρῶ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
 600 ὣς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῶ·
 ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἑκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν!
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῶν ἀνδρὶ ἑοικώς.
 605 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
 εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.
 ὣς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἔνθ' Ἑκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάρμης,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
 610 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 στήν δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶν
 ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔ Μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ υἴας.
 615 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος·
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας,
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχεναν
 ὄξεα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 620 αὐτὰρ ὁ λάξ προσβὰς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
 ἐσπίασατ'· οὐδ' ἄρ' εἴ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 δεῖσε δ' ὄγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερόχων,

οἱ πολλοὶ τε καὶ ἑσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἱ ἔ, μέγαν περ ἔοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανόν, 625
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧῖν τε μέγαν τε,
ᾧρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι Μοῖρα κραταίῃ.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες, 630
υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,

τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Σαρπηῆδον, Δυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἔοντι, μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγίοχοιο 635
εἶναι· ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδύεαι ἀνδρῶν,
οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
ἀλλ' οἷόν τινά φασὶ βίην Ἡρακλειεῖν

εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμένμονα θυμολέοντα!
ὅς ποτε δευρὸν ἔλθῶν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος, 640
ἔξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι πανροτέροισιν,
Ἴλιου ἐξαλάπαξα πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,
ἔλθόντ' ἐν Δυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἶδαο περήσειν.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν, Δυκίων ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·

Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἰοῖν,
ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανού Λαομέδοντος,
ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.

σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν

ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὐχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.

655 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλιον ἔγχος·
Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἦϊξαν· ὁ μὲν βάλεν ἀνχένα μέσσον
Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερές ἦλθ' ἀλεγεινῆ·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν.

660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχρῃ μακροῦ
βεβλήκειν· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμῶσσα,
ὄστέω ἐγχρομφθεῖσα, πατῆρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρου μακρον
665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησεν,
μηροῦ ἐξερῦσαι δόρου μείλιον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
670 τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἢ ὄγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,

675 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὄξεϊ χαλκῶ·
τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη·
ἐνθ' ὄγε Κοῖρανον εἶλεν, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε,
Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε, Νοήμονά τε Πρύτανίν τε·
καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,

680 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθροπι χαλκῶ,

δειμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμνονον! ἔπειτά με καὶ λίποι αἰῶν 685
ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
νοστήσας οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν, λελημένος, ὄφρα τάχιστα 690
ᾧσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἐταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγίοχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶν·
ἐν δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρου μείλινον ᾧσε θύραζε
ἰφθίμος Πελάγων, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος· 695
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὄφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέαο
ζώγρει ἐπιπνεῖουσα κακῶς κεικαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν, 700
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχη, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἐκτωρ τε, Πριάμοιο πάϊς, καὶ χάλκεος Ἄρης;
Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
ὃς ὅ' ἐν Ἰλῆ ναιέσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐν κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀντίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦ πόποι! αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυϊώνη,
 715 ἦ ἢ ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,

Ἦμιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ἦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 720 ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους

Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
 Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύνια,
 χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρῶν ἄξονι ἄμφις.

τῶν ἦτοι χρυσῆ ἴνυς ἀφθιτος, ἀντάρ ὑπερθεν
 725 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·

δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντηγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ἑνμὸς πέλεν· ἀντάρ ἐπ' ἄκρω

730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα
 κάλ' ἔβαλε, χρούσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμανῦ' ἑριδος καὶ αὐτῆς.

Ἀντάρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγίοχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἐάνον πατρὸς ἐπ' οὐδει,
 735 ποικίλον, ὃν ἢ αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 δεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωται·

ἐν δ' Ἐρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή· 740

ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ, δεινοῖο πελώρου,
δεινή τε σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κνέην θέτο τετραφάληρον,
χρυσεῖην, ἑκατὸν πολλῶν προλέσσ' ἀραρυῖαν.

ἔς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσεται· λάζετο δ' ἔγχος 745

βριθύν, μέγα, στιβαρόν, τῶ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἠρώων, τοῖσιντε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.

Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·

αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἄς ἔχον Ἔθραι,

τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανόσ Οὐλύμπιός τε, 750

ἡμὲν ἀνακλῖναι πνικινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.

τῆ ῥα δι' αὐτάων κεντρογηκεῖας ἔχον ἵππους·

εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων,

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο.

ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 755

Ζῆν' ὑπάτον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,

ὄσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν

μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ὄχος· οἱ δὲ ἔκηλοι

τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760

ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ' κεν Ἄρηα

λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίωμαι;

Τῆν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765

ἢ ἔ μάλιστ' εἶωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

μάστιξεν δ' ἵππους· τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην

- μεσσηγύς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἄστερόεντος.
 770 ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνήρ ἶδεν ὄφθαλμοῖσιν,
 ἤμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον, ποταμῶ τε ρέοντε,
 ἦχι ροᾶς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 775 ἐνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πουλὴν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 Αἱ δὲ βράτην, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦται.
 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἐνθα σταῖσ' ἦυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
 ὅς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί!
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρό πυλάων Δαρδανιάων
 790 οἴχνεσκον· κείνον γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
 Ὡς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τόνγε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ.
 ἰδρῶς γὰρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·

ἄνδ' ἰσχων τελαμῶνα, κελαινεφές αἶμ' ἀπομόσγνυ.
ἵππειου δὲ θεᾶ ζυγοῦ ἤψατο, φώνησέν τε·

Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς· 800

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805

αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν, ὡς τοπάρης περ,
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα.

[ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρξοσθός ἦα.]

σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ θεῶ' ἵσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μάχεσθαι. 810

ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυάϊξ γυνὴ δέδυκεν,
ἢ νύ σε που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύγ' ἔπειτα
Τυδεὸς ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
γιγνώσκω σε, θεᾶ, θυγάτηρ Διὸς αἰγιόχοιο· 815

τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·

ἀλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.

οὐ μ' εἰας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820

ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ.

τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους

Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·

γιγνώσκω γὰρ Ἀρῆα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεᾶ γλανκῶπις Ἀθήνη· 825

Τυδεΐδη Διομήδης, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

- μήτε σύγ' Ἄρηα τόγε δειδιδι, μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάροθός εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ', ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
 830 τύπον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον·
 ὅς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρη στευτ' ἀγορευῶν
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
 835 Ὡς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμανῦια θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 840 λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἠγία Παλλὰς Ἀθήνη·
 ἀντίκ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφραντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
 τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μισαιφόνος· ἀτὰρ Ἀθήνη
 845 δῦν' Αἶδος κινέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
 Ὡς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφραντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κεῖσθαι, ὅθι πρώτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
 ἀτὰρ ὁ βῆ ὅ' ἰθὺς Διομήδεος ἐπποδάμοιο.
 850 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠγία θ' ἵππων,
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ἐλέσθαι·
 καὶ τόγε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ὥσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
 855 δεύτερος αὖθ' ὤρματο βοήν ἄγαθὸς Διομήδης

ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρρισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρον·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαμνεν·
 ἐκ δὲ δόρου σπάσεν αὐτίς. ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
 ὅσπον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρωῶάς τε,
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ,
 καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο· 865
 τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
 φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἕδος, αἰπὴν Ὀλυμπον·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἀμβροτον αἶμα, καταρῥέον ἐξ ὠτειλῆς, 870
 καὶ ὃ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὄρων τάδε καρτερά ἔργα·
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875
 οὐλομένην, ἣτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὐτ' ἔπει προτιβάλλει, οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιείς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδήλον· 880
 ἢ νῦν Τυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπιῶ·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·

885 ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἦ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς·

μήτι μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε·
890 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε·
μητρός τοι μένος ἔστιν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
τῷ σ' οἴω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.

895 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ᾧδ' αἰδήλος,
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέστερος Οὐρανιαίωνων.

Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.

900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠμέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι κατάθνητός γ' ἐτέτυκτο.
ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,
ὑγρὸν ἔόν· μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κνκόωντι·
ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θούρον Ἄρηα.

905 τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἶματα ἔσσεν·
πὰρ δὲ Λὺ Κρονίωνι καθέζετο, κύδει γαίων.

Αἰ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολογὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.